

Αρχαίο Κείμενο

- 1 ὦ ξῖνε, τόνδε τύμβον ἄνχι σε βλέπων
δάκρυε τὴν τάλαιναν, τὴν ἐπὶ ξένης
ἔκρυψε κευθῶν ἔγκυον πεπρωμένης,
Ἄλινην ποθὲν Φοίνισσαν, ὡς ἀπ' Ἀσκάλω<ν>;,
5 μόνην πλανῆτιν δημότιν λελει<μ>μένη[ν],
ἐλέου χάριν δάκρυε, τῆι δ' ἐπιστρέφων
ἀπευχαρίσται τῶι θάψαντι γνησίως.

Μετάφραση

- 1 Ξένε, καθώς βλέπεις αυτόν τον τάφο,
δάκρυσε για την ταλαίπωρη γυναίκα, την οποία
η μοίρα έφερε να πεθάνει σε ξένο τόπο.
Εδώ την έκρυψε η γη, έγκυο από το πεπρωμένο,
την Αλίνη, από τη Φοινίκη, που ήρθε από την Ασκαλώνα.
5 Μόνη, περιπλανώμενη, εγκαταλελειμμένη από τους δικούς της,
γι' αυτό δάκρυσε από συμπόνια. Και να στραφείς
προς αυτήν, απόδωσε ευγνωμοσύνη σε εκείνον
που την έθαψε με ειλικρινή ευσπλαχνία.